

تغییرات مغز کودکان مبتلا به اوتیسم با یک درمان خاص

محققان آمریکایی اظهار داشتند که تغییرات مثبتی در فعالیتهای مغزی کودکان مبتلا به اوتیسم که از یک نوع خاص رفتاردرمانی برخوردار شده اند، کشف کرده اند.

محققان آمریکایی اظهار داشتند که تغییرات مثبتی در فعالیتهای مغزی کودکان مبتلا به اوتیسم که از یک نوع خاص رفتاردرمانی برخوردار شده اند، کشف کرده اند. به گزارش خبرگزاری مهر، آوری سی ووس دانشجوی دانشگاه کالیفرنیا سانتا باربارا و از اعضای مرکز اوتیسم کوگل که به همراه همکاران خود این تحقیق را انجام داده اظهار داشت که در این تحقیق از تصویرسازی تشدید مغناطیسی کارکردی (fMRI) استفاده کرده تا تأثیر درمان پاسخ محور را بررسی کنند.

این درمان در دانشگاه کالیفرنیا سانتا باربارا توسط لین کوگل، پزشک بالینی مرکز اوتیسم کوگل ابداع شد.

محققان با مقایسه اطلاعات گرفته شده از اسکنهای قبل و پس از درمان در کودکان 5 ساله متوجه تغییرات مشخص و متمایزی در مغز کودکان شدند.

براساس اظهارات ووس طی یک بیانیه، پس از چهارماه درمان، این کودکان استفاده از مناطق مغزی که کودکان در حال رشد برای پردازش محرکهای اجتماعی مورد استفاده قرار می دهند را آغاز کردند.

نتایج این درمان 8 تا 10 ساعت در روز به مدت چهار ماه به واسطه اسکنهای تصویرسازی تشدید مغناطیسی کارکردی که مناطق خاصی از مغز را بررسی کرده، ثابت شده است.

ووس افزود: برای مثال، یک کودک می خواهد نقاشی کند و هنگامی که پشت به من کرده یک مداد قرمز می خواهد. من می گویم که اگر به من نگاه نکنی، نمی فهمم چه می گویی، وقتی که رو به من می کند، ما یک پاسخ شرطی ارائه می کنیم و به وی یک مداد قرمز می دهیم و کودک به موضوع پی می برد که اگر چیزی می خواهد باید به مخاطب خود نگاه کند. در نهایت تعاملات اجتماعی برایش مطلوب می شود که هدف از درمان رسیدن به همین نقطه است.

نتایج این تحقیقات در مجله اوتیسم و اختلالات رشد منتشر شده است.

اوتیسم یا خوددرماندگی نوعی اختلال رشدی از نوع روابط اجتماعی است که با رفتارهای ارتباطی، کلامی غیر طبیعی مشخص می شود. علائم این اختلال تا پیش از سه سالگی بروز می کند و علت اصلی آن ناشناخته است. این اختلال در پسران شایع تر از دختران است.

وضعیت اقتصادی، اجتماعی، سبک زندگی و سطح تحصیلات والدین نقشی در بروز درخودماندگی ندارد. این اختلال بر رشد طبیعی مغز در حیطه تعاملات اجتماعی و مهارت های ارتباطی تأثیر می گذارد. کودکان و بزرگسالان مبتلا به اوتیسم در ارتباطات کلامی و غیر کلامی، تعاملات اجتماعی و فعالیتهای مربوط به بازی، مشکل دارند. این اختلال ارتباط با دیگران و دنیای خارج را برای آنان دشوار می سازد. در بعضی موارد رفتارهای خود آزارانه و پرخاشگری نیز در این افراد مشاهده می شود.